

Isus, Marele Învățător

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Căci Dumnezeu, care a zis: «Să lumineze lumina din întuneric», ne-a luminat _____ pentru ca să facem să strălucească lumina _____ slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.” (2 Corinteni 4:6)

Billy Graham povestește despre momentul în care i-a vizitat pe soldații dintr-un spital militar, însoțit de generalul lor. Un tânăr soldat „era atât de mutilat, încât zăcea cu fața în jos pe un pat construit dintr-o combinație de pânză și oțel”. Un medic i-a șoptit lui Graham: „Mă îndoiesc că va mai merge iarăși vreodată.” Soldatul i-a cerut ceva generalului: „Domnule, ... am luptat pentru dumneavoastră, dar nu v-am văzut niciodată. Aș putea să vă văd fața?” Așadar, generalul s-a aplecat ca să-și strecoare capul sub patului acela înalt, improvizat, și a vorbit cu soldatul. Pe când Graham îi privea, o lacrimă de-a soldatului a ajuns pe obrazul generalului.

La nașterea lui Isus, omenirea zăcea mutilată și sângera, având o nevoie disperată după o apariție a lui Dumnezeu aducătoare de vindecare. De parcă omenirea implora: „O, Dumnezeule, putem să-Ți vedem fața?” Când L-a trimis pe Fiul Său pe planeta aceasta, Tatăl L-a trimis pe Învățătorul Suprem într-o misiune, aceea de a arăta Fața Sa înaintea omenirii. De atunci încolo, noi am avut privilegiul extraordinar de a privi „cunoștința slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos” (2 Corinteni 4:6).

Când Îl privim pe Marele Învățător venind pe pământ, ce putem învăța?

1. Care sunt ideile cele mai importante pe care apostolul le evidențiază la începutul Epistolei către evrei?

Evrei 1:1-4

Autorii Noului Testament subliniază în mod repetat că Isus a venit pe pământ ca să le arate oamenilor cine este Tatăl. Mai înainte, revelația lui Dumnezeu se realizase parțial, prin profeți. Însă în Isus ne-a fost dată descoperirea finală și completă a lui Dumnezeu.

Domnul Isus este „oglindirea slavei lui Dumnezeu” (Evrei 1:3). Ca ființe umane păcătoase, nu putem rezista să stăm în prezența slavei lui Dumnezeu. Ca Fiul întrupat, Isus reflectă această slavă. Ea este ascunsă în umanitatea Sa pentru ca noi să putem vedea și înțelege clar caracterul lui Dumnezeu.

De asemenea, Domnul Isus este „întipărirea Ființei Lui” (Evrei 1:3). Termenul grecesc folosit aici, *charactēr*, este întrebuințat uneori și pentru a reda amprenta pe care un sigiliu o lasă pe ceară sau imaginea gravată pe o monedă. Așadar, Isus este „întipărirea Ființei Lui” (Evrei 1:3).

Dacă vrem să-L cunoaștem pe Tatăl, trebuie să ascultăm cu atenție ce are de spus despre El Marele Învățător. De asemenea, trebuie să ne uităm și la Învățătorul Însuși, căci Tatăl poate fi văzut în Fiul.

2. Ce le spune apostolul Pavel corintenilor despre Domnul Isus? Ce învățăm de la El?

2 Corinteni 4:1-6; compară cu Evrei 1:1-4

Când îi învață pe alții despre Dumnezeu, Pavel și colaboratorii săi caută să reflecte lucrarea lui Isus de descoperire a Tatălui. Fiind „chipul lui Dumnezeu” (vers. 4), Isus ne-a pus la dispoziție cunoașterea despre Dumnezeu Tatăl. Pavel evită vicleșugurile și distorsionarea Cuvântului lui Dumnezeu și arată adevărul în mod clar (vers. 2). După cum la creațiune prin lumină a risipit întunericul, Dumnezeu ni l-a dat pe Fiul Său, Isus, pentru a îndepărta vederile false despre El și a ne arăta adevărul despre Sine. De „pe fața lui Isus” obținem noi cea mai clară cunoaștere despre Dumnezeu (vers. 6).

Isus l-a reflectat pe Tatăl cu acuratețe. Și noi suntem chemați să facem același lucru, din moment ce ni se spune să urmăm „pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți” (Efeseni 5:1). Ce înseamnă acest lucru? Ce putem învăța de la Domnul Isus despre modul în care putem „să urmăm pilda” lui Dumnezeu?

În introducerea evangheliei sale (Ioan 1:1-18), Ioan vorbește despre Domnul Isus în calitate de „Cuvânt” veșnic. Afirmările lui nu sunt timide sau mărginite; ele sunt curajoase și cuprinzătoare. Isus a existat înainte ca lumea să vină la existență – efectiv, din veșnicie. Într-adevăr, Isus este autorul creațiunii (vers. 2,3). El este „Lumina oamenilor” (vers. 4) și, ca Lumină care a venit în lume, El „luminează pe orice om” (vers. 9).

3. Potrivit lui Ioan, care este urmarea faptului că Isus a devenit om? În calitate de Cuvânt, ce lumină a adus El? Ce însușiri are Isus ca să o poată aduce?

Ioan 1:14,18 _____

„Lumina a apărut în momentul în care întunecimea lumii a atins apogeul. ... Nu mai era decât o singură speranță pentru neamul omenesc ... ca să i se redea lumii cunoașterea lui Dumnezeu. ... Hristos a venit să restabilească această cunoștință. A venit pentru a da la o parte învățăturile false prin care cei care pretindeau că-L cunosc pe Dumnezeu îl reprezentaseră greșit. A venit să arate practic natura Legii Sale, să descopere în propriul caracter frumusețea sfințeniei.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 82

Tot ce a făcut Isus în viața Lui de pe pământ a avut un singur scop: „descoperirea lui Dumnezeu pentru înălțarea omenirii”. – *Ibidem*

4. Care a fost contextul în care Isus Însuși a spus: „Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl”? De ce a făcut această afirmație?

Ioan 14:1-14 _____

Este tentant să îl criticăm pe Filip pentru cererea sa (vers. 8). După atâția ani de părtășie strânsă cu Isus, el încă nu a prins ideea esențială a întrupării, nu a înțeles că Isus venise să dezvăluie caracterul Tatălui. Poate că unii dintre învățătorii de astăzi se pot liniști la gândul că unul dintre elevii Maestrului s-a comportat atât de nepotrivit! Probabil că afirmația lui Filip este consemnată nu pentru a ne da motive să-l criticăm, ci pentru a ne da ocazia să ne cercetăm pe noi înșine. De cât timp suntem cu Isus? L-am înțeles noi mai bine decât Filip? „Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl.”

5. Ce îngrijorare are Pavel în inimă cu privire la biserica din Filipi, când le scrie această epistolă credincioșilor de acolo?

Filipeni 2:1-4; 4:2,3 _____

Pasajul din Filipeni 2:1-11 este unul dintre cele mai profunde pasaje din întreaga Biblie. El vorbește despre preexistența lui Isus, despre divinitatea Lui, despre întruparea Lui, despre smerirea Lui și acceptarea morții pe cruce. Pasajul descrie drumul lung și anevoios de coborâre, pe care Isus l-a parcurs din cer înspre Calvar (vers. 5-8). Apoi, descrie modul în care Tatăl L-a înălțat pentru ca toți să L se închine (vers. 9-11).

6. Dintre toate evenimentele din viața lui Isus pe care le comemorează, pe care se așteaptă Pavel să-l reflecte credincioșii în viața lor?

Filipeni 2:5-11 _____

Pavel speră că frații din Filipi, care pot fi certăreți, vor învăța de la Isus și de la întruparea Sa. Dacă El a putut să ia natura umană, „un chip de rob și S-a făcut asemenea oamenilor” (vers. 7), și chiar S-a făcut ascultător până la moarte de cruce, cu cât mai mult ar trebui să se supună ei unii altora din dragoste!

Ni se reamintește că avem multe de învățat de la Marele Învățător, Isus. Învățăm din mesajele pe care le-a transmis în timpul slujirii Lui pe pământ. Învățăm din minunile pe care le-a făcut și din modul în care s-a purtat cu alții. Noi putem să căutăm să ne modelăm relațiile cu ceilalți după marea Lui milă și să zăbovim asupra dispoziției Sale de a da slava cerului pe o iesle. Ce lecție!

Prin contrast, lumea ne cheamă adesea să ne înălțăm pe noi înșine și să ne lăudăm cu realizările noastre. Noi învățăm o altă lecție de la staulul din Betleem și de la Marele Învățător, și anume, că marea lucrare de educare și salvare încredințată de Dumnezeu se realizează nu prin înălțarea propriului eu, ci prin smerirea noastră înaintea lui Dumnezeu, devenind slujitori unii altora.

Gândește-te la o situație de viață în care îl poți reprezenta pe Isus în fața altora, prin smerenie!

Adesea, relațiile umane se strică. Ne înstrăinăm unul de altul. Cel care ne era prieten apropiat devine, cu timpul, nedemn de încredere. Și totuși, o astfel de relație ruptă poate fi reparată. Când se întâmplă așa, avem parte de minunea împăcării. Puține experiențe omenești sunt atât de plăcute ca aceasta.

7. Ce a realizat Domnul Hristos pentru noi prin întruparea lui și prin lucrarea Sa ca Învățător?

2 Corinteni 5:17-21

Dacă ne simțim binecuvântați când relația cu un semen este refăcută, cât de minunat ne simțim când suntem împăcați cu Dumnezeu! Pavel arată clar cine este autorul împăcării: Dumnezeu Tatăl a luat inițiativa în refacerea relației rupte cu El. Și a realizat această lucrare de împăcare „prin Isus Hristos”; „Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine” (vers. 18,19).

Totuși, nu trebuie să fim doar consumatori ai bucuriilor aduse de împăcare. Noi trebuie să învățăm de la Marele Învățător. Prin întruparea Sa, Isus a luat parte la lucrarea de împăcare. Și noi suntem invitați să fim părtași la ea. Dumnezeu ne-a împăcat cu Sine prin Isus și apoi ne-a încredințat „slujba împăcării” (vers. 18).

Un alt pasaj din Noul Testament referitor la întruparea lui Isus este Coloseni 1:15-20, adesea considerat a fi un imn. Prima parte a pasajului vorbește despre rolul lui Isus la creațiune (vers. 15-17), iar a doua se concentrează pe lucrarea Sa de răscumpărare (vers. 18-20). Prin Isus, care este Creator și Răscumpărător, Dumnezeu împacă toate lucrurile cu Sine. Lucrarea de împăcare pe care Domnul o realizează prin Isus este de dimensiuni cosmice: „Să împace ... atât ce este pe pământ, cât și ce este în ceruri, făcând pace prin sângele crucii Lui” (Coloseni 1:20).

Deși niciodată nu am putea egala dimensiunea cosmică a acestei lucrări a Marelui Învățător, suntem chemați să luăm parte la „slujba împăcării” în sfera noastră de acțiune (2 Corinteni 5:18). Poate că acesta era gândul Său când Se ruga: „Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume” (Ioan 17:18).

Cum putem participa în mod practic la lucrarea de împăcare a oamenilor cu Dumnezeu? În ce situație poți interveni să îi ajuți pe oameni să se împace unul cu celălalt?

Erau câțiva păstori simpli, care aveau grijă de o turmă de oi în afara unei mici localități. Apoi, dintr-odată, aceștia sunt martorii apariției unor îngerii care aduc niște vești extraordinare și în stare să zguduie o lume întreagă. Motivați de această apariție, ei pornesc să caute Pruncul despre care le vorbiseră îngerii.

8. Imaginează-ți că ești cu păstorii și privești la iesle. Ce ai vedea?

Luca 2:8-20

Trebuie să îi admirăm pe primii elevi al Marelui Învățător: pe Iosif și Maria și pe păstori. Condițiile umile în care a avut loc nașterea lui Isus nu oferă niciun indiciu despre minunea întrupării: că Dumnezeu a devenit una cu omenirea în persoana Pruncului. Totuși, cu ajutorul viziunilor, al viselor și al îngerilor, acei primi elevi ai Lui sunt în stare să vadă dincolo de ce le spuneau ochii. Păstorii le spun și altora despre identitatea acestui Prunc: „S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul” (vers. 11; compară cu vers. 17).

9. Ce reacție au magii la aflarea veștii despre nașterea lui Isus? Cum reacționează Irod?

Matei 2:1-12

Înainte să spună prima Sa parabolă sau să facă prima Lui minune, Marele Învățător merită închinarea noastră în virtutea a cine este El. Pentru a aprecia pe deplin lucrarea de învățare de mai târziu a lui Isus, trebuie să ne unim cu acești primi elevi, magii, în închinarea lor în fața Maestrului. Cel ale cărui învățături le admirăm este mai mult decât un educator înțelept. El este Dumnezeu, care vine să sălășluiască împreună cu omenirea. Educația creștină își are rădăcinile în închinarea la Isus. Împreună cu magii, păstorii și îngerii, suntem chemați să ne închinăm lui Hristos, Împăratul nou-născut, și să vedem în Pruncul Isus realitatea despre Dumnezeu însuși.

Ce înseamnă întruparea lui Isus în raport cu caracterul și măreția lui Dumnezeu?

„Orice lucrare educațională, adevărată, își găsește centrul în Învățătorul trimis de Dumnezeu. Despre lucrarea din zilele noastre, ca și despre aceea pe care a întemeiat-o acum o mie opt sute de ani, Mântuitorul vorbește folosind cuvintele: «Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă; Cel viu. Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul» (Apocalipsa 1:17; 21:6). – Ellen G. White, *Educație*, p. 83

„Dragă învățătorule, ...

În scopul celei mai înalte pregătiri pentru lucrarea ta îți supun atenției cuvintele, viața și metodele Prințului învățătorilor. Te îndemn să nu-L pierzi din vedere. În El se află adevăratul tău ideal. Contemplă-L și zăbovește asupra Lui până când Duhul Învățătorului divin va pune stăpânire pe inima și viața ta.

Privind «cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului», ești schimbat «în același chip al Lui» (2 Corinteni 3:18). Acesta este secretul puterii tale asupra elevilor tăi. Reflectă-L pe El!” – *Ibidem*, p. 282

Studiu la rând:

Isaia 57–63

Evangelizare, subcapitolul „Întărirea și susținerea celor nou-converțiți”

1. Cine și cum Îi reproșau lui Dumnezeu că nu aprecia postul lor?

2. Ce vede și de ce Se miră Domnul?

3. Unde scrie despre o țară care „se va mărita” și la ce se referă?

4. Unde și de ce evocă autorul „fiorul inimii” lui Dumnezeu?

5. Ce trebuiau să facă lucrătorii înainte de a pleca într-un teritoriu nou?
